

Bizim Dertlerimiz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Zıt(lık)lar dünyasında yaşıyoruz; erkeğin kadını, gecenin gündüzü, sıcaklığın soğluğu, hayrın şerri, beyazın karası, alçağın yükseği, sağın solu, denizin karası var.

Bu kâinatı Allah, zıtlar üzerine kurmuştur. Birbirinin zıtları ile hayat devam ediyor. Bu düzeni Rabbimiz bu şekilde murat edip kurdu ve böyle devam edecek.

Zıtlardan biri de hak ve batıldır. Herhangi bir şekilde haksız batıl ve batılsız hak mümkün değildir. Zıtlıkların bulunmadığı tek yer cennet ve cehennemdir; cehennemde ateşin ve cennette de zevkin zıddı olmayacak. Dünyayı Rabbimiz, sıcakla soğğun bir arada; birbirlerinin destekçisi ve köstekçisi olarak yarattığı gibi hak ve batılı da bu şekilde, varlıkları birbirleri için gerekli yarattı.

Bu sözümü özellikle ve dikkatlice dinlemenizi rica ediyorum: Batıl, hak için gerekli olduğu gibi hak için de batıl gereklidir. Gündüzün geceye, gecenin gündüze dayanıp birbirlerine muhtaç varlıklarını devam ettirdikleri gibi. Biz istesek de istemesek de Rabbimiz böyle bir düzen kurmuştur. Sadece yaz olsaydı da hiç yağmur-kar yağmayıp kış olmasaydı hayat olur muydu diye sorsak, böyle bir araştırma abestir. Kutuplarda hayat ne kadar olursa dünyada da hayat o kadar olurdu.

Aynı kural, hak ve batıl için de geçerlidir. Hakkı ve batılı ne kadar anlayabiliyorsak, o kadar hakkın adamı olarak yaşayabiliriz. Buna şöyle bir örnek verebiliriz:

Rabbimiz, Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in izinden gitmemizi emrediyor. Kur'an da onu adıyla ve peygamber olarak anıyor, önümüze koyuyor. Dikkatinizi çekecektir; Kur'an'da 80'den fazla yerde özellikle ismi zikredilerek şeytandan söz edilir. Ayrıntılı isimleriyle beraber, nerdeyse 100 yerde Allah Teâlâ, Kur'an'ında şeytanı anıyor. Şeytan, batılın simgesidir ve başıdır.

Kur'an, hakkın simgesi olan Peygamber'imiz aleyhisselamı ise 8 defa bile anmıyor. Hâşâ, Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in kimliği ve makamı yanında İblis'in varlığı bile yoktur. Şeytan, hiç bile değildir onun makamının yanında. Ama Allah, Muhammed aleyhisselamın tanınması ve kıymetinin bilinmesi için İblis'in tanınması gerektiğini bildiğinden, İblis'i tanıtmış ve şeytan diye bir varlığı gözümüzün içine sokmuştur.

Ölüm ve hastalık korkusu olmayan birine sağlığın önemini nasıl anlatabilirsiniz? Açlık çekmemiş, aradığı her şeyi sofrasında bulmuş birine fakirlik korkusunu nasıl anlatacaksınız? Bunun için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi tanır gibi şeytanı da tanımak zorundayız. Hakkı bilir gibi batılı da bilmeye mecburuz. Batılı bilmeyen, kaçacağı şeyi bilmediği için hakka gitmeyi de bilemez. Çünkü geride ne olduğunu bilmeyen, ileriye hedef yapamaz.

Kardeşlerim,

Babamız Âdem aleyhisselam, dünya toprağına ayak basmadan İblis'le karşılaştı. Hatta hayata bile gözünü açmadan İblis ona çelmesini takmıştı. Biz bugün, henüz çamur hâlinde ve yaratılmamışken

babamızın aleyhinde planlar ve tuzaklar kuran bir İblis'le karşı karşıyayız. Babamızda can yoktu henüz ama İblis'te hainlik vardı. Ve bir de Allah'a söz vermiş ki, "senin kullarını sapıttıracağım."

Dolayısıyla, yirmi yıldır yeraltında faaliyet gösteren herhangi bir terör örgütüyle karşı karşıya değiliz. Siyonizm başta olmak üzere dünyada insanlığın başına belalar açan herhangi bir şer odağı değildir asıl düşmanımız. Bizim asıl düşmanımız İblis'tir. Bu dünyadaki bütün olaylar da; bombardımanlar, katliamlar, denizlerin kirlenmesi, insanların insanlıktan taviz vermesi... bütün bunlar İblis'in on binlerce yıllık planının sonuçlarıdır.

Kur'an'ımızın "ödlek" ve "bir araya gelemez" dediği Yahudiler'in, bütün insanlığın belası olacak örgütler kurmaları ve parayla, silahla, medyayla insanlığı kendi başlarına perişan etmeleri makul bir şey değildir. Daha düne kadar İngiltere'nin gemilere doldurup balıklara yem olsun diye denize saldığı Yahudiler mi toplanıp bütün insanlığın başının belası olacaklar? Günü ayık geçiremeyecek kadar alkolicler mi toplanıp Dünya Bankası vesaireyi kurup insanlığın kanını emecek planlar yapacaklar? Bir kere mal yüzünden birbirlerine tavizi olmayan mahlûklar bunlar. Bir arada durmaları makul değil.

Biz sahnede a örgütünü, b şahsını görüyorsak da plan-projenin asıl sahibi şeytandır. Nasıl ki biz, Âdem aleyhisselamdan beri aynı din ve inançtaki peygamberleri gönderen Allah'ın kullarıyız, bu sene Ararat'ta vakfe duran hacılar, geçen sene kurban kesen, teravih kılan Müslümanlar nasıl ki farklı insanlar oldukları hâlde aynı imanın ve cennetin peşinde koşan kişilerdir ve dolayısıyla ibadetimiz-haccımız-orucumuz değişmiyor; İblis'in projeleri de aynıdır. İlk gün de insan öldürme projesi vardı, bugün de o proje devam ediyor. İnsanlık yüz yaşındayken de şeytanın elinde alkol silahı vardı, on bin yaşındayken de var. Yalan, cennette bile kullandığı taktiğiymiş şeytanın; bugün de kullanıyor. Değişen bir şey oldu: Âdem aleyhisselamın kulağına fısıldayarak yapmıştı, şimdi Facebook'tan yapıyor.

Değişen, nesiller ve araçlardır; eskiden çamurlu yerlerde kılınıyordu namaz, biz -elhamdülillah- klimalı camilerde kılıyoruz. Ama namaz kılıyoruz. Onlar yalanı kulaktan kulağa yayıyorlardı, putçuluğu taştan-ağaçtan yontarak yapıyorlardı; şimdi yalan internetten söyleniyor, putçuluğu da diplomayla yapıyorlar. Heykeller gitti, diplomalar geldi.

Değerli kardeşlerim,

İblis, Allah'la sürtüştükten ve inatlaştıktan sonra ondan "bana son insana kadar ömür ver, bunun (Âdem aleyhisselam) çocuklarından intikam alayım" diye izin istedi. Allah, yaratıp hayat verdiği bir mahlûkuyla pazarlık mı edecek? Böyle dırdir etme hakkını kim verdi şeytana? Âdem'i kim yarattıysa o verdi.

Allah, bilerek ve isteyerek yarattı İblis'i ve isyan edeceğini de biliyordu onun. Öyleyse neden yarattı? Çünkü zıtlar dünyasındayız ve zıddı olmayan bir şeyin kendisi de yoktur. Kendisi olmayanın gölgesi olmaz.

Gündüz, gecenin olmadığı zamana dendiği gibi secde eden Âdem ve çocukları için secde etmeyen İblis gerekiyordu ki buna secde densin. Yoksa buna niye secde denecekti ki? Öbür türlü olsaydı Âdem'in doğan her çocuğunu Allah, anne karnından çıkar çıkmaz secdede çıkarırdı ve insan secdede yaşardı. Böyle bir şey yapmadı Allah; çünkü secde yapmayanların da bulunmasını ve yapanın kıymetlenmesini istedi. Allah deyince tüyleri diken diken olmayanlar, para gelince Allah'ı unutanlar, makam gelince ahireti yok kabul edenler, diplomaya-siyasete-koltuğa dinini ve iffetini feda edenler neyin karşılığı olarak bu dünyada yaşayacaklar? Elbette, Allah denince hayatı durduranların karşılığı olarak. Bu dünyada Allah'ın adamları olacak ve karşılığında da İblis'in adamları.

Ebedî bir kanundur ki zira Kur'an ayetidir: Yoğunluk da onlarda olacaktır. Çünkü kazmayı vurunca bir kürek toprak çıkar; bir kürek altın çıkmaz hiçbir zaman. Milyon kürek vurursun, bir avuç altın çıkar,

altın bunun için kıymetlidir. Eğer tersi olsaydı, bir dağdan beş bin damperli kamyonla altın taşıdıktan sonra alttan bir gram toprak çıksaydı o zaman toprağın gramı altın gibi olacaktı. Altın da moloz diye atılacaktı. Az olan değerlidir.

Hâlık'ını ve sonunda huzuruna döneceği Rabbini tanıyanlar azdırlar çünkü bu bir beceri işidir. Kitleler, Rablerini tanımayanlardan oluşabilir, oluşuyor ve oluşacaktır da. Çünkü dozer dozer toprak atılır, bir avuç altın çıkar.

Bu dünyaya hangi süreçten geçerek geldiğimizi anlamak zorundayız. Kitabımız Kur'an, Âdem aleyhisselamla İblis arasındaki mücadeleyi ısrarla niye anlatıyor? Çocuklarımıza yatarken masal anlatalım diye mi? Asıl maksadı kaybedip "Allah'ın yeme dediği şey neydi, elma mı armut mu... acaba önce kendi mi yedi yoksa eşine mi ikram etti nezaketen..." gibi önemli(!) konulara takılıp kalırsak, bu bir adım yol kat edemediğimiz anlamına gelir.

Rabbimiz bunu bize niye anlatıyor? Babanızı cennetten kovdurmuş bu mahlûka dikkat edin, diye anlatıyor. Eğer armut mu elma mıydı gibi mevzulara takılıp kalırsak bilelim ki zaten Âdem de buna takılıp kaldığı için İblis'in tuzağına düştü!

İblis, ilahî bir kudrete sahip değil. Yani uçsuz bucaksız bir gücü yoktur. Zayıf ve cılızdır, bir Ayetelkursi'yle kâinatın sonuna kaçacak kadar korkaktır aslında. Ama elinde yetki belgesi var. Korsan değil. Bu neye benzer: Emniyet müdürlüğünün yanı başındaki bir dükkânda silah satıldığını düşünün. Bildiğiniz, gerçek ve mermili silahlar. Polis niye gelip bunları kaldırmıyor buradan? Çünkü herkes biliyor ki bu dükkânın silah satma ruhsatı var. Sattığı silahın seri numarasını emniyete, faturasını da maliyeye veriyor, akşam da ayak ayak üstüne atıp kahvesini içiyor. Cinayet olduğunda da polis gidip silah satıcısını aramaz hiçbir zaman. İşte şeytanın dünyadaki varlığı budur.

Ramazanda bile yalan söyleyen, hacdayken dahi Facebook'a girip dedikodu-gıybet yapan, ezan sesini günde beş defa duyduğu hâlde "Beni yaratan Rabbim çağırıyor" deme nezaketini göstermeyen adam, diploma-fors uğruna iffetinden taviz vermeye hazır bir kadın... şeytan ona aldatma yöntemlerini uyguladığı ve cehenneme sürüklediğinde suç işlemiş olmuyor. Şeytan yetkili bayidir çünkü. Şunun kulağına babası ezan okumuştı, Kur'an öğretmişlerdi, hırsızlık haramdır demişlerdi, devlet ihalesi de olsa hırsızlık haramdır demişlerdi ve buna rağmen bana geldi; ben de belediyeden parayı nasıl kaçıracağını öğrettim ona. Şeytan böyle diyecek kıyamet günü.

Nasıl ki emniyet müdürlüğü, izinle silah satan dükkânları basmıyorsa hiç kimse de kıyamet günü İblis'in yakasına yapışamayacak. Kur'an'ımız ne diyor onunla ilgili: Diyecek ki İblis: Size Allah da sözler söylemişti ben de söylemiştim, siz benimkine inandınız, defolun gidin, takmayın şimdi beni.

Şeytan, ruhsatlı ve yetkili bir satıcıdır. Güçlüdür ve her yerde distribütörleri vardır. Öyleyse biz; evvela bu mendeburun taktiklerini bileceğiz sonra da anlayacağız ki şeytanın, eski peygamberler zamanındaki putları getirip önümüze koyup "buna secde et" diyecek hâli yoktur. O kadar kafası çalışıyor. Elinden neler geçti ve kaç milyar insanı cehenneme sevk etti. Muhakkak teknoloji ve medya çağına uygun, miraç standardı görmüş ümmet-i Muhammed standartları vardır şeytanın.

Nuh aleyhisselamın ağaçtan yapılmış bir gemiye insanları doldurup imanlarını ve kendilerini kurtaracağını bildiği için oradaki 80 kişiye dokunmadı. Projesi 80 kişinin dışındakiler üzerindeydi. Şimdi Muhammed aleyhisselamın bütün dünyayı kurtuluşun gemisi olarak kullanacağını ve bu ümmetin de insanlığın son gemisi olduğunu, bu gemiyi delemese işsiz kalacağını çok iyi bildiği için İblis, projeleri de buna göredir.

Biz hâlâ bir menkıbe kitabındaki, "İblis görünmüş de bir Allah dostuna, Allah dostu demiş ki ona, çakarım bir tane sana..." masallarıyla uğraşırsak ve bunu bize aktaran internet sayfasını okuyunca da

güya gözyaşı akıtırsak anlayalım ki beş kilometre geride kalmış bir istasyonu arıyoruz biz hâlâ. Yani bu sene üçüncü sınıfı okuyorum ama ikinci sınıfın ders kitaplarına çalışıyorum sınav var diye!

Kardeşlerim,

Şeytan, Allah'a verdiği "kullarını kandıracağım" sözünün gereğini yapıyor. Biz de fitraten, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" sorusuna verdiğimiz cevabın gereği olarak ister normal ister sosyal ister faşist medyadan şeytanın bizi aldatmasına karşı savunma projelerimizi geliştiriyor olmalıydık. Eğer Yunus Emre gibi dervişler, Balkanlar'da köy köy dolaşıp insanları Allah'a davetle oraların Müslüman topraklar olmasını sağladılarsa şimdi Kur'an-ahiret-cennet-cehennem bilen herkesin ümmet-i Muhammed'in çökmemesi ve Kur'an'ımızın sesinin kısılmaması, namazın ebedî iman sinyali olarak aktif kalması için kapı kapı dolaşması gerekmiyor mu?

Biz İblis'i tanımadıkça ve taktiklerini bilmedikçe, bizimle ilgili gelişmelerini 'biz' çapında anlamadıkça tuzağından kurtulamayız onun. Bunun için;

- 1- İblis'in bir numaralı tuzağı, hakkın önünü tıkatmak ve batılın önünü açmaktır. Kar yağınca köylüler kendi yollarını açarlar. Yaylanın yolunu niye açsınlar, gitmeyecekler zaten. Öbür köyün yolunu da açmazlar, önce kendi köylerini. Şeytan batılın başıdır ve sürekli batıla yardım eder. Bu yüzden kitap basmaktan teknolojik gelişmeye kadar her şeyde önce onun adamları iş yapar. Onun destekçisi gazete milyon satar, hakkı haykıran gazete binde kalır. Hak olan; helalinden, nefes nefese ve alnından terler silerek yürüyerek yol almaktır. Batıl olmak ve İblis'in yandaşlığı ise; sıçrayarak, hak etmediğini ve başkasından olana göz dikerek elde etmektir. Bunun için batılın önü açıktır ve hızlı gider. Şeriata uygun bir spor salonu açsan on genç iki hafta kültür-fizik hareketi bile yapmaz, çünkü coşturucu bir müzik ve kimsenin birbirinin bacağını seyredeceği ortam, küfretmek ve yüze vurulan sporlar yoktur. Fitne-fitness salonu açsan deliler gibi müzik, bacak-kol açık... orada izdiham da olur. Hayat böyle ve bu, bu. Bunu böyle bilmediğimiz sürece başımız çatlar, bu dünyada ne olduğunu anlayamayız.
- 2- Şeytan, yaptırdığı işin kesinlikle reklamını da yapar. Mümin, iki sayfa Kur'an okur ve sadakallahulazim dedikten sonra "okuduk kitabımızı, şimdi melekler de yazsın sevabımızı" demez; "Rabbim kabul etti mi acaba..." der, acaba tecvide uygun muydu okuduğu diye düşünür. **Müminin Kur'an'dan okuduğu iki sayfa, iki gün dert olur kafasında; ya Rabbim kabul etmezse diye. Ama müzikli-neyli bir ilahi okumaya görsün birisi... Bidat ya, mest olur o okumayı bitirince. "Harikaydı yahu!" E tabii harika. Melekler katında bir değeri yok ki! İbadet değil ki endişesi olsun kabul olup olmadığından.** Bunun için batılın adamları, batılı savunurken Allah'ı savunur gibidirler. Çünkü şeytan, iş yaptırırken kesinlikle işten çok reklamına yatırım yapar. O bir bidat işletecek ya, bir bidat için kırk reklam yaptırır. Sen yeter ki o bir tane bidati işle, çünkü bir taneyi işleyince abone kaydın yapılıyor nasıl olsa... Tefekkürümüze katkı bulunsun diye bir örnek vereceğim kardeşlerim. Çağın şirk babası Amerika, bir süre kaos ortamı hazırlayıp 90 yılından sonra Irak topraklarına geldi, "burada bütün insanlığın kökünü kazıyacak silahlar var" dedi, "bu silahlar delilerin elinde olmaz, Araplar hep delidir. Ben sizi insanlık namına kurtarayım." Geldi 'insanlık namına.' Sonuç? Bir buçuk milyondan fazla insan katletti! Irak toprağının ağırlığı kadar bomba attı oraya! O bombalar iki yüz sene boyunca ağaçları meyve bitiremeyecek hâle getirdi. Öldürdü, yıktı. Sonra da şirketlerini getirip otuz yıllık petrol anlaşmaları yaptı, muslukları bağladı. Peki şu an ne yaptığını biliyor musunuz? Bunca ettiğim masrafın parasını vermek zorundasınız, deyip tazminat alıyor. 50 yıl tazminat ödeyeceksiniz, diyor.

Bu önemli değil, çünkü bundan fazlasını da beklerim ben o şirkin başından. Buna bir itirazım yok. Ama İblis'in bu olayı tanıtım tarzından ve reklamından dolayı, bunu gözleriyle gören 'aydın' nesiller nasıl da Amerika'nın haklı bir iş yaptığını savunuyorlar.

İblis, reklamını yapmadığı bir işi yaptırmaz; çünkü sempatik olmaz yaptıracağı iş. Nesilden nesle fitnessini taşıyamaz. Bidatler bunun için tatlıdır. Haramlar şirindir. Bunun için Kur'an'ı önüne koyduğunda sanki altı aydır uyumuyormuşsun gibi uykun gelir, cep telefonu gözüne-beynine zarar verdiği hâlde sabahtan akşama kadar baksan uykun kaçtıkça kaçar.

3- Ciddi bir propaganda gücü vardır şeytanın.

Şeytan, on bin seneden fazladır insanlık üzerindeki projelerini sürdürüyor. Mesela şu anda demokrasiyi ilahlaştırarak getiriyor. Müslümanı, kâfiri, siyahı, beyazı... bütün insanlık "yüce demokrasi yüce demokrasi... düştü demokrasi kalktı demokrasi..." Öldüren yüce demokrasi adına öldürüyor. Ölenin yandaşları demokrasi adına savunuyor. Bu ne menem bir şeydir ki ölüye faydası var diriye faydası var.

Ama unutmayalım: 'Yüce demokrasi hazretlerinin' beşiği olan İngiltere'de yüz elli sene önce, insanları kraliçenin yarattığı düşünülüyordu. Kralların ilahlar olduğu söyleniyordu. Dört bin sene önce de firavuna taptırıyordu şeytan. Komünizm çıktığında Bolşevizm'in peşinde insanlar hayvan sürüleri gibi dolaşırken de "Komünizm olmasa insanlık ayağa kalkamaz" dedirtiyordu. Sonra baktı ki Komünizm çok masraflı oluyor, kaldırdı dosyalarını ve liberalizm tapınağını getirdi.

Şimdi ben bu sözleri söylerken 'demokratik hissiyatı' rahatsız olanlar, "yahu şuna bak... demokrasi halkın iradesi, sen bununla kraliyeti nasıl karşılaştırıyorsun" diye düşünüyor olabilirler. Yüz sene önce de bütün dünya kraliyetle yönetiliyordu ve krallar şimdiki demokraside olduğu gibi çok saygın, çok güzel, çok hoş kabul ediliyorlardı. Bu, projesine sahip çıkmak için İblis'in oluşturduğu zemindir. Yoksa iki gün içinde "geçin şu sistemel!" demiyor kimseye. İnsanlık kraliyet mantığını yakalasan diye kim bilir beş bin sene uğraştı. Biri laçkalaşınca başka sisteme geçiyor insanlığı. Ama Allah, ilk insandan beri "İman edin, şeriatıma teslim olun, cennetimde soluklanın" diyor; hep aynı ve hiçbir şey değişmedi.

4- İblis, insanların mümin olmamalarını ister; ama mümin olduktan sonra da onları camide rahat bırakmaz. Sürekli şüphe operasyonları yapar ve bunlardan asla vaz geçmez. Oruç tutanı orucundan şüphe ettirir, namaz kılana rekâtları şaşırır, çok Kur'an okuduğunu görürse "ne bu böyle tekrar edip duruyorsun, mealini oku da Allah'ın dediğini anla" der. Bir yerde sabit olma da ne yaparsan yap!

Şüphe uyandırmak, onun dört numaralı taktiğidir; ancak "alkolde aslında çok şifa var, ayet yanlış söylüyor" demez hiçbir zaman. Bunu yapmaz. Bunu yaparsa müşteri kaybeder ve piyasası düşer. Tekzip yer. Ne yapar peki? "Bu Ebu Hureyre beş bin hadisi nerden ezberlemiş ki..." der. Sen de "Yahu hakaten, ben çocukluğumdan beri hadis okuyorum da hiç ezberleyemedim... nerden ezberlemiş Ebu Hureyre o kadar hadisi... var bu işte bir bit yeniği..." dersin. Bir bit yeniği olur ama senin kafanda!

1910 yılından beri Müslümanlar'ın bir bölümünü kullanarak Ebu Hureyre'den şüphe ettirdi şeytan. 2000 yılına geldik, bir de baktık ki melun şeytanın esas projesi o değilmiş meğer!

Okumuş yazmış, sakalı-bıyığı olan adamlara "Peygamber tarihseldi, kendi döneminde konuştu, şimdi biz Kur'an hakkında konuşmak zorundayız" dedirtti. Meğer derdi Ebu Hureyre değilmiş; bize Resûlullah'ı tanıtan hoparlörün kablosunu kesmek istiyormuş.

Şeytan asla, "Peygamber yok" demez. Bunu derse depresyon olur. "Yahu Peygamber çölde yaşamış... biz çölde miyiz... mecbur kalmış da böyle demiş..." dedirtir.

Zannediyoruz ki biz, şeytan şimdi tutup Medine'ye giden yolları tıkatacak. Vallahi böyle değil kardeşler. Şeytan 500 sene sonrası için uğraşiyor. Medine coğrafyasını 500 sene sonra batırma buna razıdır o.

Biz eğer Müslümanlığı sadece kendimiz üzerinden düşünür ve gelecek kuşaklara şüpheli, tereddütlü bir İslam, Ebu Hanife'nin horlandığı bir Müslümanlık, ashab-ı kiramın Ali'siyle, Muaviye'siyle, Aişe'siyle -radiyallahu anhüm- tartışıldığı bir Müslümanlığı bırakırsak onlardan sonraki neslin, ashab-ı kiramı olmayan ve nesil yetiştiremeyen bir Peygamber'e iman edeceğini, ondan sonraki neslin de "Allah ve biz baş başayız" deyip kâfir olarak ahirete gideceklerini, şeytanın projesinin bu olduğunu anlamazsak... kendi bindiğimiz dalı kesiyoruz demektir.

- 5- İblis'in bir diğer taktiği, bizi insanlar olarak birbirimize kırdırmaktır. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, son konuşmasına başlarken ne buyurdu: "Artık sizin kâfir olmanızdan çok, birbirinizin kafasını koparmanızdan korkuyorum. İblis size put yontup getirmeyecek ama sizi birbirinize kırdıracak." Bizi uyarıp gitti Efendimiz.

Müslümanlar birbirleriyle ne kadar cebelleşip uğraşıyorlarsa İblis o kadar galip demektir. Sokaklarında Müslümanlar'ın birbirlerini kovaladığı şehirlerde ezan seslerinin yükselmesi, Allah'ın dininin galip olduğunu göstermiyor. Çünkü ezanlar göklere doğru çıkıp gidiyor, akan kan ise toprağa karışıyor. Müslüman kanı aktıkça galip olan şeytandır. Şeytanın galibiyetine direkt veya dolaylı olarak yol açan da Allah'ın huzuruna iyi bir kul olarak ebediyen çıkamayacaktır.

Bunun için kardeşlerim, kimin tarikati-vakfı-köyü-şehri-akrabaları Allah'tan, Peygamberi'nden, İslam'dan, şeriattan, Kur'an'dan daha değerli gibi bir konuma oturtuluyorsa o batıldır, şeytanın avucunda oyuncaktır. Tarikattan arkadaşın veya aynı köylüsünüzdür diye yanlış yolda olan ve haram yiyen birisine sıcak bakıyorsun, Kudüs sıkıntıdayken de onu Araplar'a havale ediyorsun. Müslümanlığa gelince de sen Araplar'dan daha iyi Müslümansın ama! Bu karmaşık tabloda bize yer yok kardeşlerim. Bize Mekke'de, Medine'de, Kudüs'te ve Allah'ın Kur'an'ında yer var.

Kardeşlerim,

Bütün bu sözlerden sonra şu toparlamayı yapmamız gerekiyor: İblis, herkesin ayağına göre ayakkabı üretir ve her bedene göre ceketi vardır. Bu ümmet büyüktür, Peygamberi miraç görmüş bir ümmetiz biz. İnsanlık için çıkarılmış son umut gemisiyiz. Dolayısıyla İblis de bu ümmet için son projelerini çıkarıyor ve hamlelerini yapıyor. Bunun için akan kana, ortadaki sorunlara sakın ola ki ürkerek bakmayınız. Bu çok normaldir çünkü İblis de son saldırılarını yapıyor.

Ama Allah, galip gelecektir. **بِئْسَ الْأَمْرُ مِمَّن قَبُلَ وَمِن بَعْدُ** "Önce de Allah'tı galip olan, sonra da o olacak." İblis'in ve İblisçilerin ipini uzun tuttuğuna aldanmasın kimse; Allah büyük bir planla kullarını yarattığı ve uzun bir zamanı kullandığı için onların ipini çok uzun tutmuştur ve kâinatın sahibi zannediyorlar kendilerini. Allah'ın uzattığı miktar bitince ip gırtlaklarını sıkacaktır. Buna, Allah derken ne kadar iman ve itikadımız varsa o kadar iman etmek zorundayız.

Şunu da unutmayalım: Sevgili Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: "Her ümmet için Allah, bir imtihan çeşidi kurmuştur. Benim ümmetimin imtihanı da maldır." Ebu Cehil'ler, "putuma tapınmazsan seni öldürürüm" diyen babaların çocuklarıydılar. Ama Resûlullah'tan sonra, mal bırakmayan babayı Darulaceze'ye satan çocuklar gelecek. Çünkü bu ümmetin nabzı, mal üzerindedir. Siyaset de bu yüzden değerlidir çünkü mala o hükmediyor. Diploma bunun için puttur, çünkü mal garantisi getiriyor. Devlet memurluğu hayatına-iffetine de mal olsa 'kutsal'dır; yeter ki bir memur ol çünkü memurlukta mal garantisi var...

Bu ümmetin badiresi maldır. Allah'la ilişkimizi de batıldan yana kayıp kaymadığımızı da malla ilişkimiz üzerinden test ederek belirleyebiliriz. Yarın Allah Teâlâ'nın huzuruna çıktığımızda ümmet-i Muhammed'in bir numaralı dosyası mal olacaktır.

Peygamber'imiz, "benden sonra, kadın sorunu gibi bir sorun bırakmadım size" buyuruyor. Demek ki bu ümmetin iki kaypak zeminini tanıtarak ve öğreterek gitti Efendimiz: Mal ve kadın. 'Kadın kötüdür' demek değil bu. Kadın, ailenin sembolüdür. Bu ümmet ya mal ya aile üzerinden sıkıntıya düşer.

Bağdat'ımızı, Şam'ımızı, Halep'imizi hatta Medine'mizi ve Mekke'mizi yıkarak bizi çökertemezler. Çocuklarımızı etten tuğlalar olarak dizer ve Kâbe'mizi yine yaparız. Ama ailemizi çökertirlerse yapacak bir şeyimiz kalmaz. Aile son kalemizdir.

Bu ümmet, İblis'le iki cephede savaşıyor: Mal cephesi ve aile cephesi. İmtihanımız bu iki cephededir. Bol bol umre yaparak melekleri kandıramayız. Yaz aylarında çocukları camiye doldurup bisiklet turu attırarak üzerimize düşeni yaptığımıza melekleri ikna edemeyiz. Hatta büyük avizeli camiler yapmakla da. Gerekirse küçük barakalarda namaz kılarız ama ailemiz büyük bir kale olmak zorundadır. Yirmi sene evime peynir ve tereyağı sokmam gerekirse; ama bir lira da haram karıştırmam.

Dertlerimiz şeytan tarafından pazarlanıyor; ama bu çağa göre pazarlanıyor! Dolayısıyla yüzlerce yıl önce kimin ne yaptığı, bizim için kuru bir dersin ötesine gidemez. Biz bu çağın çocuklarıyız. İnternet çocuğuyuz, telefon çocuğuyuz, bilgisayar çocuğuyuz, diplomanın ilahlaştırıldığı çağın çocuğuyuz, okulların mabetleştirildiği çağın çocuğuyuz, üniversiteye gidenin cennete gittiğine inanılan bir zamanın çocuklarıyız, diploma uğruna erkek-kız karışık oturmanın bir zararı olmadığına inanan çıldırmışların yaşadığı zamanda yaşıyoruz. 'Lâilâheillallah' diyenlerin Resûlullah'ın hadislerini gömmeye çalıştıkları ve utanmadıkları, Müslümanlar'ın da akıl-mantık oyunları ile buna inandıkları bir zamanda yaşıyoruz.

İblis'in bize kurduğu tuzaklar ortadadır. Bizi aileden vuruyor. Resûlullah ile bağlarımızı zayıflatıyor hatta yer yer koparıyor ve böylece başsız, Peygambersiz, Kur'an'la oynayan bir nesil hâline getirmek istiyor. Bizim belamız belli. Nuh aleyhisselamın gemisinin delinip delinmediğiyle uğraşmanın gereği yok.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.